

การตักเตือนกันฉันพี่น้อง การอธิษฐานภาวนาร่วมกัน

15“ถ้าพี่น้องของท่านทำผิด จงไปตักเตือนเขาตามลำพัง ถ้าเขาเชื่อฟัง ท่านจะได้พี่น้องกลับคืนมา 16ถ้าเขาไม่เชื่อฟัง จงพาอีกคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย คำพูดของพยานสองคนหรือสามคนจะได้จัดเรื่องราวให้เรียบร้อย 17ถ้าเขาไม่ยอมฟังพยาน จงแจ้งให้หมู่คณะทราบ ถ้าเขาไม่ยอมฟังหมู่คณะอีก จงปฏิบัติต่อเขาเหมือนเขาเป็นคนต่างศาสนา หรือคนเก็บภาษีเถิด

18“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกในโลก จะผูกไว้ในสวรรค์ และทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในโลก ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย”

การอธิษฐานภาวนาร่วมกัน

19“เราบอกความจริงแก่ท่านอีกว่า ถ้าท่านสองคนในโลกนี้พร้อมใจกันอ้อนวอนขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์จะประทานให้ 20เพราะว่า ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา” (มธ 18:15-20)

LECTIO (พระเจ้าตรัสอะไร)

ทำความเข้าใจกับตัวบท

* ข้อความตอนนี้เป็นส่วนหนึ่งของบทเทศน์เกี่ยวกับพระศาสนจักร (หมู่คณะ) (มธ 18:1-35) มีลักษณะโครงสร้างเรียบง่ายไม่สลับซับซ้อน

* นักวิชาการพระคัมภีร์บางท่านแบ่งบทเทศน์นี้ออกเป็นสามส่วน ส่วนแรก เป็นคำสอนเรื่องความสุภาพ เด็กเล็ก ๆ เป็นเครื่องหมายของความสุภาพนี้(มธ 18:1-14)

ส่วนที่สอง เกี่ยวกับ “พี่น้องที่ทำผิด” ในหมู่คณะ ปัญหาคือ สมาชิกของหมู่คณะจะปฏิบัติต่อบุคคลเหล่านี้ได้อย่างไร? (มธ 18:15-20)

ส่วนที่สาม บุคคลที่ถูกกระทำผิด จะต้องมีท่าทีอย่างไร ต่อผู้ที่กระทำความผิดต่อเขา? (มธ 18:21-35)

* ณ ที่นี้ เราจะไม่พูดถึงส่วนแรกเรื่องความสุภาพ และส่วนที่สาม เรื่องท่าทีของผู้ที่ถูกกระทำผิด แต่จะพิจารณาส่วนที่สองเท่านั้น

ตัวบทก่อนหน้าี้ กล่าวถึงการเป็นที่สะดุด อันเกิดจากการกระทำของสมาชิกบางคนของหมู่คณะ เป็นเหตุให้เด็กเล็ก ๆ บางคนเสียความเชื่อ จำเป็นต้องช่วยเด็กเหล่านี้กลับมา บาปนี้ทำให้หมู่คณะเสียหาย คำถามคือ จะจัดการอย่างไรกับบุคคลประเภทนี้?

เราไม่มองในแง่ของวิธีการใช้กฎจัดการกับผู้กระทำผิด แต่อยากมองในแง่ของการใช้ความรักจัดการ เมื่อมีความผิดเกิดขึ้น อย่างนำไปประกาศในที่สาธารณะให้ทุกคนรับรู้ หากใครรู้ว่าคน

หนึ่งทำผิด สิ่งแรกที่เขาต้องทำคือ หาทางแก้ปัญหาวัยตนเองกับผู้กระทำความผิดนั้นก่อน และต้องทำด้วยความรัก

สิ่งสำคัญคือ“ทำให้เขาเข้าใจ”ว่า การตักเตือนมิใช่การตำหนิติเตียน แต่เป็นการช่วยเขา ทบทวนการกระทำของตนทุกแง่มุม พยายามช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป และทำให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องกลับใจ เมื่อทำเช่นนี้แล้วจึงสามารถพูดได้ว่าเขา “ได้พินิจคืนมา”

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นักบุญเยโรมได้อธิบายไว้อย่างน่าฟังว่า “หากคนหนึ่งในพวกท่าน ออกห่างจากความจริง และอีกคนหนึ่งนำกลับมา ฟังรู้ไว้เถิดว่า ใครก็ตามที่นำคนบาปกลับมาจากหนทางแห่งความผิด จะช่วยวิญญาณของตนเองให้รอดพ้นจากความตาย และจะปกปิดบาปมากมายของตนเองด้วย” (5:19-20; ดู อสค 33:7-9)

หากมิได้ผล ก็จงใช้อีกวิธีหนึ่งเพื่อช่วยหยุดยั้งการแพร่กระจายของความชั่ว ตามที่มีระบุไว้ในหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติว่า “พยานปากเดียวไม่เพียงพอเพื่อตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิดทางอาญา หรือกระทำความผิดอื่น ๆ จะต้องมียานสองหรือสามปาก เพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวหา ไม่ว่าในความผิดใด ๆ” (ฉธบ 15:15)

หากยังไม่เป็นผล จึงค่อยแจ้งให้หมู่คณะรู้ หมู่คณะนี้คือกลุ่มคริสตชนที่ประชุมกันมิใช่เพื่อตัดสินลงโทษผู้ใด แต่เพื่อหาทางช่วยให้พินิจที่กระทำความผิดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน

อาจเป็นไปได้ ที่ผู้กระทำความผิดไม่ฟังแม้กระทั่งหมู่คณะ หนทางเดียวคือตัดเขาออกจากหมู่คณะ “จงปฏิบัติต่อเขาเหมือนเขาเป็นคนต่างศาสนา หรือคนเก็บภาษีเถิด” (ข้อ 17)

การตัดออกจากหมู่คณะมีความหมายว่า “หมู่คณะมิได้ทำการตัดสินลงโทษเขา แต่ด้วยความขมขื่น จำเป็นต้องประกาศว่า พินิจคนนั้นมิได้เป็นสมาชิกของหมู่คณะอีกต่อไป”

ถามว่า การตัดออกจากหมู่คณะมีความหมายอะไร? ข้อ 18 เป็นคำตอบชัดเจน “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกในโลก จะผูกไว้ในสวรรค์ และทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในโลก ก็จะถูกแก้ในสวรรค์ด้วย” ซึ่งหมายความว่า สิ่งที่หมู่คณะ “ผูก” หรือ “แก้” ในโลก ก็จะถูก “ผูก” หรือ “แก้” ในสวรรค์ด้วย

จากคำอธิบาย มธ 16:19 เชิงอรรถ i อธิบายคำว่า “ผูก” และ “แก้” ไว้ดังนี้

“ผูก” และ “แก้” เป็นศัพท์เฉพาะของพวกธรรมาจารย์ ตามความหมายแรกเกี่ยวกับระเบียบวินัย “ผูก” หมายถึงการลงโทษให้ถูกขับไล่จากหมู่คณะ “แก้” หมายถึงอนุญาตให้กลับมาอยู่ในหมู่คณะอีก

ตามความหมายที่สองเกี่ยวกับการตัดสินด้านคำสอนหรือกฎหมาย “ผูก” หมายถึง “ห้าม” “แก้” หมายถึง “อนุญาต”

เปโตรเป็นผู้ดูแลคนที่อยู่ในบ้านของพระเจ้า ท่านมีหน้าที่รักษาระเบียบและมีอำนาจที่จะรับผู้ที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมหรือไม่รับผู้ที่ท่านเห็นว่าไม่เหมาะสม ท่านยังมีอำนาจตัดสินใจเรื่องข้อคำสอนและเรื่องระเบียบวินัยเพื่อบริหารหมู่คณะ คำประกาศเรื่องคำสอนและคำตัดสินเรื่องระเบียบวินัยของท่านเป็นอย่างไร พระเจ้าในสวรรค์ก็ทรงรับรองในสวรรค์ด้วย นักพระคัมภีร์คาทอลิกสอนว่า คำสัญญาใช้ได้ มิใช่เฉพาะกับเปโตรเท่านั้น แต่ใช้ได้กับผู้สืบตำแหน่งของเปโตรด้วย การกล่าว

เช่นนี้ แม้ไม่บอกอย่างชัดเจนในข้อความของพระวรสาร แต่เป็นข้อสรุปที่สมเหตุสมผล เพราะพระเยซูเจ้าทรงมุ่งหมายจะจัดการเกี่ยวกับอนาคตของพระศาสนจักร โดยจัดโครงสร้างซึ่งจะไม่ล้มเลิกไปหลังความตายของเปโตร”

ดังนั้น สิ่งสำคัญสำหรับหมู่คณะก็คือ ใช้อำนาจนี้ด้วย ความรัก โดยมีเจตจำนงที่จะนำพี่น้องกลับคืนมา อาศัยการภาวนา ข้อความถัดไปในข้อ 19 สอนเราว่า เราต้องกระทำสิ่งนี้โดยร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้า ขอความสว่างจากพระองค์ ดังพระวาจาของพระเยซูเจ้าที่ว่า

“เราบอกความจริงแก่ท่านอีกว่า ถ้าท่านสองคนในโลกนี้พร้อมใจกันอ่อนน้อมขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์จะประทานให้” ²⁰ เพราะว่า ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา” (ข้อ 19-20)

* คำคู่ **“ในโลก-ในสวรรค์”** ปรากฏสองครั้งในตัวเอง แสดงให้เห็นว่า ในงานอภิบาลและการภาวนาของหมู่คณะ มีมิติของสวรรค์ปรากฏอยู่

* พระเยซูเจ้าทรงเน้นย้ำหลายครั้งเกี่ยวกับความจำเป็นของการภาวนา และความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงฟังคำภาวนานั้น

* ในงานอภิบาล เรามีได้ทำกิจการของมนุษย์เท่านั้น เราเป็นผู้ต้องงานของพระเยซูเจ้า และทำพร้อมกับพระเยซูเจ้า ดังนั้น ในการทำกิจการเหล่านี้ เราต้องติดต่อกับพระบิดาเจ้าอย่างต่อเนื่องตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า และเชื่อมั่นว่า พร้อมกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงประทับอยู่ในหมู่คณะ เราถวายคำภาวนาต่อพระบิดาเจ้า การประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าให้ความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงฟังคำภาวนาของเรา

* พระวรสารโดยนักบุญมัทธิวตอนต้น พระเยซูเจ้าได้รับขนานนามว่า **“อิมมานูเอล”** แปลว่า **“พระเจ้าสถิตกับเรา”** (มธ 1:23) และสรุปด้วยคำสัญญาว่า **“จงรู้เถิดว่า เราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ”** (มธ 28:20) ส่วนในตัวเองพระวรสาร ได้มีการพูดถึงความจริงข้อนี้ซ้ำอีก ไม่มีหมู่คณะที่ชื่อสัตย์หมู่คณะใดปราศจากการประทับอยู่ของพระองค์

MEDITATIO (พระวาจาของพระเจ้าบอกอะไรแก่ฉันวันนี้)

“พระเยซูเจ้าตรัสเรื่องการอภัยบ่อยครั้ง เพราะนี่คือวิธีรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้จะปฏิบัติยาก แต่พระองค์ก็ยืนยันว่าเป็นสิ่งงดงาม พระองค์ทรงมีมิตรสหายมากมาย ทรงรักแต่ละคนตามความต้องการของเขาเพื่อการเติบโตและมีความสุข มิตรภาพทำให้บุคคลรู้จักพูดแม้ในเรื่องสำคัญ”....(พระคาร์ดินัล คาร์โล มาร์ตินี) ทำเช่นนี้ได้อย่างไร? ให้คิดอยู่เสมอว่า พระเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ฉัน

* **“ท่านอาจจะไม่เคยคิดว่า ความหมายของความรักคือดีใจที่เพื่อนดีกว่าท่าน”** (คาร์ดินัล คาร์โล มาร์ตินี) นักบุญ บาซิลิโอ (+ 379) กับนักบุญ นาซีอันเซน (+ 389) เป็นเพื่อนรักกันมาก นักบุญนาซีอันเซนเล่าว่า **“เราสองคนแข่งกัน มิใช่ใครเก่งกว่ากัน แต่แข่งกันยอมให้อีกคนเก่งกว่า”**

เคล็ดลับนะหรือ? ให้มีความเชื่อ.....และลองปฏิบัติทันที ตอนแรกดูเหมือนเป็นไปได้ แต่การยอมให้ที่แก่คนอื่น นำความยินดีอันล้นเหลือมาสู่จิตใจของเรา พระวรสารสามารถรักษาพยศชั่วทุกอย่างให้หายได้ ไม่ว่าความอิจฉา ริษยา ความไม่ชอบหน้า ฯลฯ

* มนุษยชาติที่พระเจ้าทรงสร้างก่อนตกในบาป เป็นสวรรค์ ๓ แผ่นดิน มนุษย์รับฟังซึ่งกันและกัน มีความเคารพต่อกัน ให้การยอมรับ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความสุขในการอยู่ร่วมกัน

เคล็ดลับนะหรือ? มองเห็นพระเยซูเจ้าในเพื่อนพี่น้อง

* เมื่อเห็นพี่น้องทำผิด ฉันปฏิบัติต่อเขาอย่างไร? ฉันทำตามแนวทางที่พระวรสารแนะนำหรือไม่?

ORATIO (พระวาจาทำให้ฉันภาวนา)

ขอโทษ “หากเราทำผิดต่อใครคนใดคนหนึ่ง ให้เราขอโทษเขา หากมีใครทำผิดต่อเรา ให้เราอภัยแก่เขาทันที เพราะพระเจ้าทรงให้อภัยแก่เราเป็นคนแรก” (นักบุญ ออกัสติน)

ขอบคุณ “มาเถิด เราจงกราบนมัสการพระองค์ เราจงคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และเราเป็นประชากรที่ทรงเลี้ยงดูดุจฝูงแกะ เป็นฝูงแกะที่พระองค์ทรงนำ ท่านทั้งหลายจงฟังพระสุรเสียงของพระองค์ในวันนี้เถิด” (สดด 94:6-7)

ขอพรพระเจ้า “ส่วนผลของพระจิตเจ้าก็คือความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์.....²³ความอ่อนโยน และการรู้จักควบคุมตนเอง.....²⁵ถ้าเรามีชีวิตเดชะพระจิตเจ้าแล้ว เราจงดำเนินชีวิตตามพระจิตเจ้าด้วย” (กท 5:22.23.25)

CONTEMPLATIO (พระวาจาของพระเจ้าเป็นจริง)

นักบุญเบเนดิกต์กล่าวว่า “การอ่อนน้อมเชื่อฟังกัน แสดงให้เห็นสัมพันธ์ภาพแห่งพระตรีเอกภาพ”

ข้าพเจ้าได้พบสวรรค์บนแผ่นดิน ๓ ที่ซึ่งบุคคลมีความรักต่อกัน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

COMMUNICATIO (พระวาจาทำให้พระเยซูเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางเรา)

ในประเทศอิสราเอลมีทะเลสาบอยู่สองแห่ง คือ ทะเลสาบน้ำจืด กาลิลี ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ กับ ทะเลตาย ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ ทะเลทั้งสองเชื่อมต่อกันด้วยแม่น้ำจอร์แดน

ทะเลสาบกาลิลีเป็นทะเลสาบน้ำจืด ชุกชุมด้วยปลานานาชนิด ส่วนทะเลตายนั้นมีแต่เกลือ สิ่งมีชีวิตไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ ถึงแม้ทะเลทั้งสองถูกเชื่อมต่อกันด้วยแม่น้ำสายเดียวกัน แต่ธรรมชาติของทะเลทั้งสองต่างกันราวฟ้ากับดิน

เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะ ทะเลสาบกาลิลีรับน้ำจากต้นน้ำทางเหนือ และจากที่ราบสูงและภูเขาโดยรอบ แต่มีได้กักเก็บไว้ กลับส่งต่อไปทางแม่น้ำจอร์แดนลงสู่ทะเลตาย ส่วนทะเลตายมีแต่รับน้ำที่เข้า แต่ไม่มีทางออก น้ำจึงเค็ม และไม่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่

เรื่องจริงเกี่ยวกับสองทะเลนี้ อาจเป็นอุทาหรณ์สอนใจได้ ความใจดี ใจกว้าง การให้ ก่อให้เกิดชีวิต ส่วนความเห็นแก่ตัว การรับโดยไม่มีการให้ นำความตายมาสู่ตน

XXXXXXXXXXXXXXXX